

i den sammenhæng, at begrebet konservatisme kommer ind.

At være konservativ er at være tro mod sine forudsætninger. Jeg kan også sige, at det er at vedkende sig de bånd, som historien, slægten lægger på en, mens omvendt det, der ligger i et lovforslag som dette her, er det modsatte. Det er, at tilværelsen er et spørgsmål om at vælge selv, og tilvalgsprincippet er det modsatte af konservatisme.

Det, som altid er begrundelsen for tilvalgsprincippet, er kravet om friheden – just det, som hr. Ørum Jørgensen henholder sig til i sine indlæg. Derfor er forholdet jo, at navnet udtrykker noget dybt konservativt, og det, der ligger i dette navnelovforslag, der på enhver måde liberaliserer navnebegrebet, er derfor en ophævelse af konservatismen og af det egentlig sande menneskelige. Det er deraf, lidenskabens opstår, det er deraf, optagetheden kommer, og det er deraf, den store interesse i befolkningen kommer. Den modsvares ikke af en interesse her i salen, men den modsvares af en interesse i folket.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak til hr. Søren Krarup for lektien.

Jeg bliver altid bekymret, når folk fra andre partier filosoferer over, hvad det vil sige at være konservativ, for det kommer der sjældent ret meget godt ud af, og det kan vi jo også høre her. Hvis man udelukkende gør konservatismen til en stribe af navne, er det fuldstændig hundrede procent statisk, men som jeg var inde på i min ordførertale, respekterer man som konservativ den arv, man har fået, og har omsorg for de kommende generationer, og det fra det udgangspunkt, man i nutiden træffer sine beslutninger.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det kommer naturligvis ikke bag på mig, at hr. Ørum Jørgensen nu bruger ordet statisk som et argument imod en forståelse af konservatisme, men lad mig blot sige, at der er noget statisk i denne tilværelse. Der er noget, der hedder fødsel, der er noget, der hedder død, og der er noget, der hedder, at jeg er et forgængeligt, begrænset menneske, som lever i en ganske bestemt tilværelse, som jeg er blevet sat i af mine forældre.

Men tilbage bliver altså foragten for det, man godt kan kalde statisk, men som jeg godt kunne kalde eksistentielt – noget, som virkelig begrænser mig. Det er den foragt, der ligger i dette forslag til navnelov, det er dette dybt kulturradikale. Man dyrker tilværelsen som noget, man selv vælger – ikke som noget, man er forpligtet på, ikke som noget, man er fordret af, men som noget, man vælger selv. Dermed bliver alt lige gyldigt, dermed bliver netop navnet lige gyldigt, og det er oven i købet et konservativt parti og en konservativ minister, der er fortaler for det.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil godt gå tilbage til udgangspunktet. De gerninger, de handlinger, de ting, som har udgangspunkt i vore holdninger, hvor kommer de fra? Fra vores navn? Nej, de kommer fra den påvirkning, fra den dannelse, der er modtaget fra vore forældre, bedsteforældre, venner og bekendte, og det er den arv, der er væsentlig, for det er den, der udmøntes i praksis. Jeg kunne godt spørge hr. Søren Krarup, hvad et navn er i denne sammenhæng.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne vende tilbage til ordførerens indlæg om, hvorfor Det Konservative Folkeparti kan finde på at stemme for det her tåbelige forslag.

Grundstammen lød for mig til at være, at man ønskede at sikre familien trygge rammer, og ved at gøre det her ville man kunne give tryggere rammer for de familier, hvor forældre egentlig ikke ville giftes, men gerne ville have det samme slægtsnavn.

Jeg tænker i mit stille sind på det der med at sikre en familie trygge rammer, for en af konsekvenserne ved at gennemføre loven er jo netop, at man får mulighed for at få et andet navn, og at der bliver flere navne at vælge imellem. Lad os nu antage, at en røveridømt, en falskmøntner eller en seksualforbryder er træt af sit navn – vi kunne f.eks. tage Peter Lundin, som allerede har fået et nyt navn ud fra dem, der er tilladte allerede i dag – mener De Konservative så ikke, at det bliver en større risiko for den enkelte borger at skulle opleve en, der tidligere er dømt for noget kriminelt, som bare har fået et nyt navn?